

PATVIRTINTA
VšĮ Radviliškio rajono PSPC
direktorės 2014-12-31 įsakymu Nr. 124

VAIKŲ LIGŲ GYDYTOJO PAREIGŲ INSTRUKCIJA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Vaikų ligų gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetinės medicinos studijas ir vaikų ligų (pediatrijos) rezidentūrą.
2. Teisę verstis vaikų ligų gydytojo praktika Lietuvos Respublikoje turi asmuo, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją.
3. Vaikų ligų gydytojas verčiasi vaikų ligų gydytojos praktika sveikatos priežiūros įstaigose, turinčiose galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti vaikų ligų gydymo paslaugas.
4. Vaikų ligų gydytoją į darbą priima, nustato pareiginį atlyginimą VšĮ Radviliškio r. PSPC direktorius.
5. Vaikų ligų gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros paslaugas teikiančiais bei socialinės rūpybos ir vaikų teisių apsaugos specialistais.
6. Vaikų ligų gydytojas privalo mokėti valstybinę lietuvių kalbą.
7. Vaikų ligų gydytojas darbe vadovaujasi Lietuvos Respublikos įstatymais, SAM įsakymais, vidaus darbo tvarkos taisyklėmis ir kitais įstaigos vidaus dokumentais.
8. Vaikų ligų gydytojas pavaldus VšĮ Radviliškio r. PSPC direktoriui.

II. PAREIGOS

9. Vaikų ligų gydytojas privalo:
 - 9.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą;
 - 9.2. tirti, diagnozuoti ligą, skirti gydymą bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę pagal savo kompetenciją;
 - 9.3. taikyti tik Lietuvos Respublikoje pripažintus tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus;
 - 9.4. vaiką siųsti tirti ir gydyti specialistams į aukštesnio lygio sveikatos priežiūros įstaigą, kai:
 - 9.4.1. liga yra neaiški, progresuojanti, kelianti grėsmę sveikatai;
 - 9.4.2. reikia taikyti gydymo metodus, nepriskirtus vaikų ligų gydytojo kompetencijai.
 - 9.5. turėti medicinos gydytojo spaudą, išduotą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;
 - 9.6. laiku teikti Valstybinei akreditavimo tarnybai dokumentus licencijai pratęsti;
 - 9.7. nustatyta tvarka teikti statistikos ir kitus privalomuosius atskaitomybės duomenis ir kitą informaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;
 - 9.8. laikytis vaikų gydytojo profesinės etikos principų gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;
 - 9.9. laikytis vaikų ligų gydytojo praktiką reglamentuojančių teisės aktų;
 - 9.10. apie vaiko sveikatos būklę laiku ir suprantama forma teikti informaciją jo tėvams;
 - 9.11. vykdyti Nacionalinę imunoprofilaktikos programą ir aiškinti tėvams imunoprofilaktikos privalumus;
 - 9.12. nustatyta tvarka pranešti policijai ir vaiko teisių apsaugos tarnybai apie įtariamą smurtą vaiko atžvilgiu ir jo nepriežiūrą.

2.

10. Vaikų ligų gydytojas turi:

10.1. žinoti:

10.1.1. bendruosius visuomenės sveikatos, socialinės medicinos ir sveikatos priežiūros organizavimo bei valdymo principus;

10.1.2. bendruosius vaikų sveikatos priežiūros organizavimo principus;

10.1.3. medicinos etikos pagrindus;

10.1.4. darbo su dokumentais, raštvedybos ir racionalios darbo vietų įrangos pagrindus;

10.1.5. sveikatos draudimo principus ir rūšis;

10.1.6. vaikų ligų, traumų ir nelaimingų atsitikimų profilaktikos problemas ir bendruosius ligų rizikos veiksnius;

10.1.7. vaiko raidą;

10.1.8. vaiko mitybos pagrindus;

10.1.9. socialinių veiksnių (įvaikinimas, vaiko priežiūra, atsiskyrimas ir mirtis, vaiko engimas, neprižiūra ir kt.) įtaką vaikui;

10.1.10. vaiko psichologijos ir psichikos sutrikimus, sveiko ir sergančio vaiko bei jo artimųjų psichologiją;

10.1.11. pediatriinės klinikinės farmakologijos pagrindus, skausmo malšinimą;

10.1.12. vaikų skiepijimo indikacijas ir kontraindikacijas;

10.1.13. vaisiaus ir naujagimio fiziologiją bei patologiją;

10.1.14. paauglių raidos ir elgesio problemas;

10.1.15. žmogaus genetikos pagrindus;

10.1.16. vaikų intensyviosios terapijos pagrindus;

10.1.17. vaikų kūno skysčių patofiziologiją;

10.1.18. vaikų organų sistemų anatominius ir fiziologinius ypatumus;

10.1.19. labiausiai paplitusių vaikų ligų, gyvybei gresiančių ūminių būklių bei ligų, taip pat ligų, kurių ankstyva diagnostika leidžia išvengti nepataisomų pasekmių priežastis, patogenezės principus, klinikinius požymius, tyrimo ir gydymo metodus, pagrindines tyrimų bei įvairių gydymo metodų – medikamentinio, chirurginio, spindulinio, reabilitacinio, psichologinio, dietinio ir kt. indikacijas ir kontraindikacijas;

10.2. mokėti:

10.2.1. taikyti savo žinias praktiniame darbe;

10.2.2. bendrauti su vaiku ir jo artimaisiais;

10.2.3. rinkti ligos, gyvenimo, socialinę, šeimos anamnezę;

10.2.4. fiziškai tirti vaiką: stebėti elgesį, apžiūrėti, palpuoti, perkutuoti, justti kvapus, išgirsti vaiko skleidžiamus garsus, kalbą;

10.2.5. tirti vaiką instrumentais: matuoti, sverti, auskultuoti, tikrinti rėgą, klausą, temperatūrą, arterinį kraujospūdį, atlikti faringoskopiją, otoskopiją, registruoti elektrokardiogramą;

10.2.6. atlikti šias procedūras:

10.2.6.1. skiepijimą;

10.2.6.2. lumbalinę punkciją;

10.2.6.3. pleuros punkciją;

10.2.6.4. periferinių venų punkciją ir kateterizaciją;

10.2.6.5. vaistus švirkšti į veną, į raumenis, po oda, sugirdyti, lašinti į akis, ausis;

10.2.6.6. zonduoti ir plauti skrandį;

10.2.6.7. daryti klizmą;

10.2.6.8. kateterizuoti šlapimo pūslę;

10.2.6.9. atlikti inhaliacijas, dėti kompresus;

10.2.6.10. slaugyti naujagimį, prižiūrėti jo bambutę;

10.2.7. neinvaziniais ir invaziniais (venų punkcija, šlapimo pūslės kateterizacija ir kt.) metodais paimti medžiagą tyrimams;

10.2.8. interpretuoti fizinių, laboratorinių, instrumentinių, rentgeno tyrimų bei mėginių rezultatus;

10.2.9. įvertinti vaiko sveikatos sutrikimo sunkumą ir artimą grėsmę gyvybei;

10.2.10. gaivinti vaiką ir teikti būtinąją medicinos pagalbą;

10.2.11. sudaryti pradinį tyrimo, stebėjimo, konsultacijų, gydymo, ligonio ir artimųjų mokymo planą;

10.2.12. skirti veiksmingiausius konservatyvius gydymo būdus pagal Lietuvos Respublikoje patvirtintas diagnostikos ir gydymo metodikas;

10.2.13. įvertinti paskirto gydymo efektyvumą;

10.2.14. gavus naujų duomenų, koreguoti tolesnį tyrimo, gydymo, stebėjimo planą;

10.2.15. analizuoti savo darbo rezultatus;

10.2.16. dirbti kompiuteriu, naudojantis įstaigoje patvirtintomis programomis ir informacinėmis technologijomis.

III. TEISĖS

11. Vaikų ligų gydytojas turi teisę:

11.1. dirbti visų nuosavybės formų asmens sveikatos priežiūros įstaigose, kurių norminiuose dokumentuose yra numatyti vaikų ligų gydytojų etatai ir pagal savo kompetenciją bei sveikatos priežiūros paslaugas vaikams.

11.2. nustatyta tvarka išrašyti visų rūšių receptus, nedarbingumo pažymėjimus, mirties liudijimus, pildyti kitus medicinos dokumentus.

11.3. turėti spaudą, kuriame įrašyti gydytojo vardas, pavardė, spaudo numeris.

11.4. naudotis gydytojams nustatytomis socialinėmis ir kvalifikacijos kėlimo garantijomis.

11.5. iš savo darbdavio gauti informaciją apie kenksmingus veiksnius darbo vietoje, rekomendacijas saugiam darbui; iš valstybės ir privačių asmens bei visuomenės sveikatos priežiūros įstaigų – darbui būtiną informaciją apie jo gydomus vaikus ir jų šeimos narius.

11.6. dalyvauti pasitarimuose ir konferencijose, nagrinėjant vaikų sveikatos priežiūros klausimus, kartu su vaiko teisių apsaugos tarnyba.

11.7. reikalauti, kad darbdavys sudarytų darbo sąlygas (patalpos, įrenginiai, higienos sąlygos, apsaugos priemonės, savalaikė aparatūros priežiūra bei atnaujinimas), nurodytas kiekvienos diagnostinės ar gydomosios procedūros metodikoje.

11.8. atsisakyti taikyti asmens sveikatos priežiūros metodus, prieštaraujančius gydytojo etikos principams ir moralės normoms.

11.9. diegti į praktiką įteisintus naujus sveikatinimo, ligų profilaktikos, diagnostikos ir gydymo metodus.

11.10. konstatuoti žmogaus gimimo ir mirties faktus Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka.

11.11. žinoti epidemiologinę aptarnaujamos teritorijos situaciją, teikti siūlymus visuomenės sveikatos centrams vaikų aplinkos higienos klausimais.

IV. ATSAKOMYBĖ

12. Vaikų ligų gydytojas už padarytas profesines ir etikos klaidas, aplaidumą ar netinkamą jam priklausančių funkcijų vykdymą bei kompetencijos viršijimą traukiamas drausminėn, materialinėn, administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.